

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.172 van 29 april 2002
in de zaak A. 116.652/IX-3214.**

In zake : Herman DE JONGHE,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. DE SMEDT,
kantoor houdende te LOKEREN,
Roomstraat 40

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman DE JONGHE, griffier bij de rechtbank van koophandel te Dendermonde, op 11 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen op 28 december 2001 waarbij de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent hem de tuchtsanctie van de schriftelijke waarschuwing oplegt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE SMEDT, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. WILMS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat volgens verzoeker de Raad van State bevoegd is om over de vordering uitspraak te doen omdat de bestreden handeling een administratieve handeling is van een der organen van de rechterlijke macht met betrekking tot de leden van zijn personeel, als bedoeld in artikel 14, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen door de wet van 25 mei 1999; dat de verwerende partij daartegen opwerpt dat de Raad van State niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen, omdat de griffiers zelf organen zijn van de rechterlijke macht en geen personeelsleden van die organen, zodat de ingeroepen wetsbepaling niet van toepassing is;

Overwegende dat blijkens artikel 415, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de griffiers die verbonden zijn aan een ander rechtscollege dan het Hof van Cassatie door de procureur-generaal bij het hof van beroep worden gewaarschuwd en gecensureerd; dat artikel 610 van hetzelfde wetboek, zoals gewijzigd bij de wet van 25 mei 1999, bepaalt :

"Onverminderd artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, neemt het hof van Cassatie kennis van vorderingen tot nietigverklaring van de handelingen waardoor rechters en ambtenaren van het openbaar ministerie, alsook tuchtrechtelijke overheden van openbare en ministeriële ambtenaren en van de balie, hun bevoegdheid mochten hebben overschreden.";

dat artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek bovendien bepaalt dat het Hof van Cassatie kennis neemt "van de beslissingen in laatste aanleg die voor het hof worden gebracht wegens overtreding van de wet of schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen";

Overwegende dat die bepalingen aan het Hof van Cassatie zodoende een algemene bevoegdheid toekennen om beslissingen van rechtscolleges

of gerechtelijke overheden te toetsen, onverminderd de toepassing van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals eveneens vervangen bij de wet van 25 mei 1999; dat die bepaling als volgt luidt :

"De afdeling doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwenning van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, alsook tegen de administratieve handelingen van wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblées, van het Rekenhof en van het Arbitragehof, evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad van de Justitie met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel.";

Overwegende dat, gelet op de concrete gegevens van deze zaak, de afdeling administratie van de Raad van State overeenkomstig deze bepaling, gecombineerd met artikel 17, § 1, eerste lid, van de voormelde gecoördineerde wetten, enkel bevoegd kan worden geacht om van de vordering kennis te nemen indien de bestreden handeling moet worden beschouwd, hetzij als een "akte van een administratieve overheid", hetzij als een "administratieve handeling" van een orgaan van de rechterlijke macht met betrekking tot een lid van zijn personeel;

Overwegende dat de procureur-generaal bij het hof van beroep een gerechtelijke overheid is; dat derhalve de vraag rijst of de bestreden beslissing moet worden beschouwd als een administratieve handeling van die overheid ten aanzien van een lid van zijn personeel;

Overwegende dat de wetgever met de wet van 25 mei 1999 de bevoegdheid van de Raad van State tot dat soort administratieve handelingen heeft uitgebreid daar er een leemte was in de rechtsbescherming waarover de ambtenaren van de besturen tegenover hun oversten beschikten doch waarvan leden van het administratief personeel van niet onder de uitvoerende macht ressorterende overheidslichamen zoals het Parlement, het Rekenhof, administratief personeel van griffies en parketten, verstoken waren; dat het Arbitragehof op die leemte had gewezen met zijn arrest nr. 31/96, van 15 mei 1996; dat zowel uit de tekst als uit de voorgeschiedenis van die toevoeging van artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State echter blijkt dat met "personeel" van organen van de rechterlijke macht niet de leden van de rechterlijke orde zelf worden bedoeld, wel het "administratief" personeel van de griffies en de parketten (Gedr. St. Kamer, 1998-99, nr. 1960/8, p.4; Gedr. St. Senaat, 1998-99, nr. 361/3, pp. 3 en 5); dat de griffiers organen zijn van de

rechterlijke macht en tot de rechterlijke orde behoren; dat de Raad van State derhalve niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 2000 en twee, door :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
 Th. VAN RAEMDONCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

J. DE BRABANDERE.